

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

02 decembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte
judecători

URSACHE Petru
NICOLAEV Ghenadie
MORARU Petru

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpat, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Orhei din 17 ianuarie 2015 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 martie 2015, în cauza penală privindu-l pe

VERDEȘ Radu Valeriu, născut la 08 iunie 1982,
originar și domiciliat în s. Izbiște, r-nul Criuleni.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 27.10.2014 -17.01.2015;

Instanța de apel: 06.02.2015- 31.03.2015;

Instanța de recurs: 02.11.2015 – 02.12.2015.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei din 17 ianuarie 2015, Verdeș R. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 151 alin. (4) Cod penal la 12 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Acțiunea civilă înaintată de Barcaru Gr. cu privire la repararea prejudiciului moral și material a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se expună instanța în ordinea procedurii civile.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond, *în fapt*, a constatat că Verdeș R., la 08 iunie 2014, în jurul orei 23⁰⁰, fiind în stare de ebrietate alcoolică, în cadrul unei certți apărute pe strada s. Sămănanca din r-nul Orhei, cu Cușnir Al., în gospodăria vecinei ultimului, Barcari M., care locuia împreună cu feciorul său, Barcari I., profitînd de starea de neputință a lui Barcari M., născută la 24.05.1936, care se datorează vârstei înaintate, fără nici un motiv, le-a aplicat lui Barcari M. și Barcari I. lovituri cu pumnii și picioarele peste cap și diferite părți ale corpului, cauzîndu-le leziuni corporale periculoase pentru viață, drept urmare Barcari M. a fost internată în secția de reanimare a Spitalului raional Orhei, unde în urma vătămarilor corporale cauzate sub formă de fractura oaselor bazei craniului, a decedat

peste cîteva ore, iar Barcari I. a fost internat în secția de traumatologie cu diagnosticul: traumatism cranio-cerebral, comoție cerebrală.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept*, faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, *vătămarea intenționată gravă a integrității corporale și a sănătății, care este periculoasă pentru viață, acțiuni săvîrșite cu bună știință profitînd de starea de neputință a victimei, care se datorează vîrstei înaintate și care a provocat decesul victimei.*

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare în termenul și modul prevăzut de art. 401-402 Cod de procedură penală, a fost atacată cu apel de către avocatul Spoială S. în interesele inculpatului Verdeș R., prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu dispunerea achitării inculpatului de cele incriminate, iar în motivarea cererii de apel a invocat următoarele:

- instanța de fond a făcut referire doar la declarațiile martorilor audiați în cadrul examinării cauzei;

- toate declarațiile părților se contrazic unele pe altele esențial, nu sunt motivate și nu au nici o tangență cu învinuirea adusă inculpatului, din considerentul că nimeni nu a specificat aplicarea violenței față de partea vătămată de către Verdeș R.;

- există divergențe privitor la ora comiterii infracțiunii, deoarece partea vătămată Barcari I. a susținut în instanța de judecată precum că conflictul a survenit la orele 21:30, pe cînd martorii susțin că aproximativ la orele 23:30;

- instanța de fond nu a ținut cont de declarațiile părții vătămate Barcari I., care a susținut că cu agresorul la ora 21:30 a vorbit, însă pe învinuit îl vede prima oară în instanța de judecată;

- declarațiile inculpatului sunt susținute de către Cazac Sv., care spre deosebire de alți martori a confirmat faptul aplicării violenței asupra lui Verdeș R., existența portmoneului, motivul pentru care Verdeș R. s-a pomenit în gospodăria lui Barcari M.;

- declarațiile martorilor din partea acuzării sunt contradictorii, nimeni nu a susținut faptul aplicării violenței față de părțile vătămate, aceste declarații poartă în sine doar un aspect de presupuneri însă nu direct arată comiterea infracțiunii de Verdeș R.;

- rapoartele de expertiză medico-legală nr. 155/D din 17.06.2014 și nr. 150 din 21.08.2014 nu confirmă vinovăția inculpatului, acestea în sine atestă doar gradul de gravitate a leziunilor corporale depistate la victime și cauza decesului uneia, însă nu indică direct cine a lovit victimele sau cine a cauzat vătămări corporale care pînă la urmă au fost mortale;

- atît la faza urmăririi penale, cît și în instanța de judecată, nimeni dintre martori nu a indicat asupra existenței a careva relații ostile, care ar servi drept motiv pentru inculpat de a aplica violență asupra victimelor;

- nu a fost demonstrată prin careva probe verosimile existența legăturii de cauzalitate între acțiunile inculpatului și consecințele survenite - leziunile corporale la victime;

- învinuirea înaintată lui Verdeș R. este una neclară, conținînd divergențe și circumstanțe de acuzare care se contrazic reciproc, adică este una dubioasă, iar instanța de

judecată nu este în drept să completeze învinuirea cu circumstanțe care ar justifica-o și care ar agrava situația inculpatului și să-și întemeieze soluțiile pe presupuneri;

- instanța de fond greșit a admis acțiunea civilă, aceasta este lipsită de careva suport juridic atât timp cât nu sunt atașate confirmările de suportarea cheltuielilor.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 martie 2015, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de avocatul Spoială S. în numele inculpatului, cu menținerea sentinței fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei adoptate, instanța de apel a menționat că starea de fapt și de drept reținută de către instanța de fond este în concordanță cu circumstanțele stabilite și probele administrate și expuse în cuprinsul hotărîrii atacate.

Cu referire la pedeapsa aplicată inculpatului, în opinia instanței de apel, corect s-a conchis că în privința lui Verdeș R., urmează a fi aplicată sancțiunea penală, sub formă de închisoare, or aceasta fiind justă, echitabilă și proporțională faptei comise de ultimul. La fel, instanța de apel a considerat că, la stabilirea pedepsei, instanța de fond a reieșit din circumstanțele cauzei și din caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii săvârșite de Verdeș R., precum și de persoana vinovatului.

În partea soluționării acțiunii civile de către instanța de fond, s-a statuat că corect instanța a admis în principiu acțiunea civilă înaintată de succesorul părții vătămate Barcaru Gr., urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile, deoarece partea civilă nu a administrat probe pentru ca instanța să poată stabili cu exactitate cuantumul despăgubirilor materiale la care el pretinde, iar administrarea probelor va duce la tergiversarea examinării dosarului penal.

Instanța de apel a respins argumentele apelantului precum că, există divergențe în declarațiile părților privind ora comiterii infracțiunii, deoarece partea vătămată Barcaru I. a susținut în instanța de judecată precum că conflictul au survenit la orele 21:30, pe când martorii susțin că la aproximativ la orele 23:30. Or, faptul că partea vătămată a susținut în instanța de judecată precum că conflictele au survenit la orele 21:30, pe când martorii susțin că la aproximativ la orele 23:30 nu constituie temei de achitare a inculpatului, vinovăția inculpatului fiind dovedită prin probe veridice și pertinente analizate în textul deciziei.

Au fost respinse, la fel, și argumentele apelantului precum că, instanța de fond nu a ținut cont de declarațiile părții vătămate Barcaru I., care a susținut că cu agresorul la ora 21:30 a vorbit, însă pe învinuit îl vede prima oară în instanța de judecată. Or, partea vătămată în ședința instanței de apel a concretizat că nume inculpatul a fost persoana care l-a agresat în seara zilei de 08.06.2014.

Din considerentele menționate, instanța de apel a considerat neîntemeiate alegațiile apelantului invocate în cererea de apel.

6. Ulterior, instanța de apel a pus pe rol cererea de apel declarată de inculpatul Verdeș R. la 29 ianuarie 2015, în care s-a invocat că:

- sentința este ilegală, nu s-au stabilit circumstanțele săvârșirii infracțiunii, organele de urmărire penală nu au cercetat locul, terenul și locuința unde s-a depistat victima, de asemenea nu au fost efectuate filmări, fotografii, schițe și alte probe;

- la examinarea cadavrului, expertiza medico-legală nu a adus nici o probă întru

demonstrarea vinovăției lui Verdeș R. de decesul victimei. Astfel, expertiza medico-legală nu a depistat cauza morții reale, ci s-a bazat doar pe niște presupuneri;

- după ce inculpatul a fost bătut de cinci persoane la sosirea poliției nu i s-a acordat ajutor medical necesar, dar a fost închis în izolator în stare gravă de sănătate;

- expertiza nu a găsit amprente digitale ale lui Verdeș R. pe vreun obiect suspect cu care ultimul ar fi comis infracțiunea, deoarece era plin de sânge, pe cadavru nu s-a depistat urme de sânge ce-i aparțin inculpatului sau pe vreun obiect din gospodăria dată.

- Judecătoria Orhei nu a luat în considerație depozițiile inculpatului, a avocatului acestuia și a unui martor care confirmă nevinovăția lui.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 septembrie 2015, a fost respins, ca nefondat, apelul inculpatului Verdeș R., cu menținerea sentinței atacate fără careva modificări.

8. În decizia instanței de apel s-a menționat că vinovăția inculpatului a fost demonstrată în volum deplin prin probele acumulate și cercetate de către instanța de fond și, suplimentar, de cea de apel, care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel analizând materialele cauzei penale a conchis că justificat instanța de fond a respins argumentele apărătorului inculpatului prin care a solicitat achitarea lui invocând în acest sens că declarațiile martorilor sunt contradictorii și nu confirmă vinovăția inculpatului. Or, vinovăția inculpatului a fost demonstrată prin probele cercetate și declarațiile tuturor martorilor audiați în ședința de judecată, care nu diferă esențial, adică nu pot fi apreciate ca fiind contradictorii, or că ar confirma nevinovăția lui Verdeș R.

De asemenea, instanța de apel a statuat că pedeapsa aplicată inculpatului de către instanța de fond, în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, este una echitabilă și proporțională faptei săvârșite de ultimul, care urmează a fi menținută.

Cu privire la criticele apelantului specificate în cererea sa de apel, instanța a menționat că contrar celor susținute de Verdeș R., acestea nu pot fi reținute ca temei justificativ de casare a sentinței contestate, urmînd a fi respinse. Or, vinovăția inculpatului în fapta incriminată se dovedește prin probele administrate și cercetate printre care și procesul-verbal de cercetare la fața locului din 09 iunie 2014, anexa la procesul-verbal de cercetare la fața locului, tabelul fotografic în cadrul căruia s-a examinat locul comiterii infracțiunii, adică gospodăria cet. Barcari M. din s. Sămănanca, r-nul Orhei și declarațiile tuturor martorilor audiați în ședința de judecată, care coroborează între ele, adică nu pot fi apreciate ca fiind contradictorii și care nu confirmă nevinovăția inculpatului Verdeș R.

Colegiul penal a respins și argumentele apelantului precum că, la examinarea cadavrului expertiza medico-legală nu a adus nici o probă întru demonstrarea vinovăției acestuia. Or, în raportul de expertiză medico-legală nr. 150 din 21.08.2014, prin care s-a constatat că, moartea cet. Barcari M. a survenit în rezultatul vătămarilor corporale grave sub formă de traumă: cranio-cerebrală, cu fractură înfundată, cominutivă a oaselor bolții și bazei craniului, hemoragii epidurale, subdurale (70 ml) și subarahnoidiene totale, conținut hemoragic în ventriculele cerebrale, dilacerare cerebrală parțială. Traumă cranio-cerebrală

deschisă. Traumă toracică închisă. Fractură închisă, directă completă a oaselor nazale, echimoză masivă pe cap și gât, echimoze pe față, torace și membrele posterioare, excoriații pe față și membre. Reieșind din localizarea leziunilor corporale depistate, posibil că atacantul în raport cu victima se află față în față, atât cât și din partea stingă laterală a acesteia.

Totodată, au fost respinse și argumentele apelantului precum că, după ce a fost bătut de cinci persoane, iar la sosirea poliției nu i s-a acordat ajutorul medical necesar dar a fost închis în izolator în stare gravă a sănătății. Or, faptul că față de inculpat au fost aplicate măsuri în vederea imobilizării și reținerii ultimului întru evitarea unei ulterioare altercații, nu constituie temei de achitare a inculpatului avînd în vedere că inclusiv martorii Cușnir Al., Braga P., Cușnir A. au declarat că inculpatul a fost imobilizat deoarece era agresiv.

De asemenea, Colegiul penal a respins argumentul apelantului precum că, nu au fost găsite amprente digitale ale lui Verdeș R. pe vreun obiect suspect cu care ultimul ar fi comis infracțiunea, deoarece era plin de sînge, pe cadavru nu s-a depistat urme de sînge ce-i aparțin inculpatului sau pe vreun obiect din gospodăria dată. În instanța de fond, cât și în cea de apel partea vătămată Barcari I., a susținut că Verdeș R. a apărut în ograda sa, aproximativ la ora 21:30, între ei s-a iscat un conflict în urma căruia inculpatul l-a lovit cu piciorul.

La fel, martorii Braga P., Cușnir Gr., Cușnir A. și Modval I. au susținut că în seara zilei de 08 iunie 2014 au plecat în gospodăria lui Barcari M. pentru a clarifica care au fost circumstanțele apariției altercației. Cercetînd gospodăria aceștia au depistat-o pe Barcari M., care stătea culcată cu capul pe scări fiind bătută și însîngerată, pe Barcari I., care stătea la podea bătut fără de cunoștință și l-au depistat pe Verdeș R., fiind însîngerat și agresiv, care era în nemijlocita apropiere a unei băi de vară și ultimul avea în mîină un topor.

Instanța de apel a considerat că sunt nefondate și argumentele precum că Judecătoria Orhei nu a luat în considerație depozițiile inculpatului, a avocatului acestuia, cât și a unui martor care confirmă nevinovăția lui, întrucît martorul Cazac Sv. nu se afla în gospodăria lui Barcari M. în momentul altercației între Verdeș R. și părțile vătămate astfel n-a fost prezentă la fața locului și nu a văzut cele întîmplate, motiv pentru care cele relatate de martor nu pot fi puse la baza achitării lui Verdeș R.

9. Nefiind de acord cu hotărîrile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare, inculpatul a declarat cerere de recurs ordinar, în termenul stipulat de art. 422 Cod de procedură penală, prin care solicită casarea sentinței și deciziei instanței de apel și trimiterea cauzei la rejudecare.

În vederea susținerii celor solicitate, recurentul specifică că instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor din cererea de apel a inculpatului, nu sunt careva probe pertinente și concludente, care ar confirma indubitabil vinovăția lui de cele incriminate, instanțele nu au luat în considerație că și inculpatului în urma altercațiilor i-au fost cauzate leziuni corporale, pe cînd acestea nu au fost examinate și nu s-a întocmit nici un raport, prin care fapt s-au încălcat prevederile art. 143 Cod de procedură penală, în calitate de martori au fost atrași persoanele care l-au maltratat, nu au fost respectate prevederile legii procesual-penale la soluționarea cauzei, în particular au fost încălcate prevederile art. 336 și 424 Cod de procedură penală.

10. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului declarat de către inculpat menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, deoarece nu corespunde cerințelor de conținut prevăzute de art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală.

11. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, ca vădit neîntemeiat, pentru următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărîrile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, din conținutul recursului declarat de inculpat rezultă că recurentul nu invocă expres careva temeiuri de drept stipulate exhaustiv în art. 427 Cod de procedură penală. Relevant de reținut este că art. 430 Cod de procedură penală prevede căror anume cerințe trebuie să corespundă cererea de recurs pentru a fi preluată pentru examinare, în special, textul recursului trebuie să conțină argumentarea ilegalității hotărîrii atacate, cu indicarea expresă a temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală (unul sau mai multe din acestea) și cu invocarea problemei de drept ce persistă în cauză, indicînd care este eroarea de drept comisă de instanțele ierarhic inferioare în opinia celui care declară recursul.

Așadar, Colegiul penal verificînd textul recursului declarat, constată că alegațiile recurentului, deși nu au fost invocate expres, se încadrează în temeiul de casare prevăzut de pct. 6) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanța de apel, atunci cînd aceasta nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Deci, recurentul consideră că instanța de apel nu și-a motivat corespunzător soluția sa privitor la condamnarea inculpatului în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, în particular, recurentul a menționat că instanța a omis să se expună corespunzător asupra tuturor argumentelor invocate de el în cererea de apel, care confirmă indubitabil nevinovăția sa de cele incriminate.

Cu referire la cele invocate de recurent și reieșind din jurisprudența constantă a Curții Europene, Colegiul penal reiterează că motivarea hotărîrii este un proces de analiza și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor de amănunt, atîta timp cît sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărîrii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față. Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt

reținută în cauză și a concluzionat corect că aceasta se circumscrie încadrării juridice în baza art. 151 alin. (4) Cod penal.

În continuare, instanța de recurs în aceeași ordine de idei specifică că, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, se constată că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiturile de fapt și de drept care au dus, la caz, la respingerea apelurilor declarate de inculpat și avocatul acestuia, ca nefondate, cu menținerea sentinței atacate, fără careva modificări.

La fel, instanța de recurs reține că, în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelurile, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță și conform materialelor din dosar, ajungând la concluzia corectă că sentința atacată urmează a fi menținută, din considerentele expuse pe larg în partea descriptivă a deciziei adoptate.

Or, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

În același context, în vederea respingerii argumentelor din recurs invocate de inculpat privitor la chestiunea de apreciere a probelor, Colegiul penal amintește că la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decît cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, acestea fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond și de apel. Deci, Colegiul penal nu va examina criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci va verifica, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanța de fond și cea de apel, corectitudinea condamnării inculpatului Verdeș R. privind învinuirea imputată acestuia prin rechizitoriu.

Totodată, Colegiul penal pe această linie de considerente ține să specifice că, pentru a constitui caz de casare eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decît cea pe care materialul probator o susține.

În cauza deferită judecării o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs.

Prin urmare, opozabil celor enunțate de recurent, Colegiul penal, verificînd materialele dosarului, specifică că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptînd o soluție corectă de menținere a sentinței în partea condamnării lui Verdeș R. în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, care este argumentată și corespunzătoare cumulului de probe administrate și nemijlocit verificate în ședințele de judecată în condițiile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală și, totodată, care au fost just apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, în baza cărora s-a stabilit cu certitudine că inculpatul a săvîrșit infracțiunea nominalizată în circumstanțele descrise în rechizitoriu.

Cu privire la criticile subsidiare ale inculpatului precum că instanțele au dispus condamnarea lui în baza art. 151 Cod penal, reieșind din declarațiile martorilor care l-au

maltratat, Colegiul penal relevă că, potrivit legii procesual-penale martorul este persoana citată în această calitate de organul de urmărire penală sau de instanță, care posedă informații cu privire la vreo circumstanță care urmează să fie constatată în cauză. Respectiv, corect au fost atrași ca martori cetățenii: Cușnir Al., Braga P., Cazac Sv. și Cușnir A., care fiind implicați în careva măsură în altercațiile din ograda părților vătămate, dețineau informații relevante pentru elucidarea circumstanțelor care s-au desfășurat la 08 iunie 2014, în jurul orei 23⁰⁰, în s. Sămănanca din r-nul Orhei, în gospodăria lui Barcari M. Or, faptul că în cadrul altercațiilor cineva dintre martori i-a aplicat lovituri inculpatului, nu constituie temei de a pune la îndoială declarațiile martorilor respectivi.

Mai mult, potrivit textului deciziei recurate, de altfel și a sentinței, se constată că instanțele verificând suplimentar declarațiile martorilor nominalizați, le-au descris în textul hotărârilor judecătorești și au apreciat că cele spuse de dînșii coroborează cu celelalte probe acumulate la dosar, care demonstrează indubitabil vinovăția lui Verdeș R. de cele incriminate.

Tot aici, Colegiul penal reține că aceste critici sunt vădit neîntemeiate, reieșind și din faptul că, în speță, au fost administrate și alte probe suficiente care dovedesc cu certitudine vinovăția lui Verdeș R. de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, în particular vinovăția ultimului s-a conchis și reieșind din: procesul-verbal de cercetare la fața locului din 09.06.2014; raportul de expertiză medico-legală nr. 155/D din 17.06.2014; raportul de expertiză medico-legală nr. 150 din 21.08.2014; raportul de expertiză psihiatrică-psihiologică legală în staționar nr. 63s-2014.

Totodată, Colegiul penal consideră vădit nefondate alegațiile recurentului în partea în care acesta specifică că, în cauza deferită judecății au fost încălcate dispozițiile legii procesuale din art. 1, 2, 8, 9, 10, 11, 17, 19, 94, 143, 344, 345, 351, 352, 336, 372, 384, 389, 394, 412 și 424, or la judecarea cauzei instanțele au respectat rigorile legii și au adoptat o soluție de condamnare în privința lui Verdeș R., care este legală, întemeiată și argumentată.

Față de cele ce preced, instanța de recurs reiterează că instanța de apel corect a dispus respingerea apelurilor declarate de inculpat și apărătorul acestuia, apreciind argumentele expuse în textul cererilor de apel, drept nefondate, din motiv că probele cert dovedesc faptul că inculpatul a comis infracțiunea prevăzută de art. 151 alin. (4) Cod penal în circumstanțele descrise în rechizitoriu.

În esență, toate acestea conturează convingerea fermă a instanței de recurs că inculpatul se face vinovat de comiterea infracțiunii imputate prin actul de învinuire și cel de sesizare a instanței și urmează să execute pedeapsa stabilită de instanța de fond, în volum deplin.

Din acest punct de vedere se conchide că, de fapt, în cauză nu s-a comis eroarea de drept prevăzută în pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, deci, nu persistă temeiuri de casare a soluției adoptate. Avînd în vedere considerentele expuse și raportînd situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar recursul declarat de inculpat este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

12. În temeiul art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Verdeș Radu Valeriu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 martie 2015, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 24 decembrie 2015.

Președinte

URSACHE Petru

Judecător

NICOLAEV Ghenadie

Judecător

MORARU Petru